

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 30 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedej in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 23.

V Ljubljani, v sredo 29. januarija 1896.

Letnik XXIV.

Deželna zavarovalnica.

(Govor poslanca dr. Žitnika v deželnem zboru Kranjskem dne 24. januarija t. l.)

(Dalje.)

V Nemčiji se kapitalizem na zavarovalnem polju ne more tako prosto gibati, kakor v drugih evropskih državah. K temu so mnogo pripomogle posamezne vlade in pa samozavest prebivalstva. Jaz gotovo nisem oboževatelj kneza Bismarcka, toda glede na zavarovanje je imel in ima druge boljše nazore, kakor marsikateri drugi državnik. Tako je rekel dne 2. aprila 1881 v nemškem drž. zboru: „Prepričanje moje je, da je država odgovorna tudi za svoje zamude; jaz nisem tega mnenja, da bi smelo v monarhistički državi obveljati načelo „laissez faire, laissez aller — kdor ne stoji trdno, tega prevrnemo, in poteptamo —“; nasprotno: jaz menim, da se tisti, ki na ta način odklanjajo pomoč države v varstvo slabejšim, sami izpostavijo sumu, da hočejo svojo denarno, govorniško ali drugo moč izrabljati v ta namen, da si tako priboré strankarsko gospodstvo.“

In dne 15. marca 1884 je knez Bismarck rekel v državnem zboru: „V imenu zveznih vlad izrekam načelo, da nesreče sploh niso primerno polje za visoke obresti in dividende, in naša dolžnost je, da ceno zavarovanj kolikor mōči znižamo. In gotovo ni nikogar, ki bi mogel dovoliti tako nizke cene, kakor ravno v z a j e m n a zavarovanja. Kajti letne dividende po 38 do 50 odst. pri nekaterih zavarovalnicah se po mojem prepričanju nikakor ne strinjajo z načeli javne morāle. Ko se država loti tega vprašanja — in to je njena dolžnost — mora določiti cenejše zavarovanje in pri tem ne sme iskati dobička, temveč mora pred vsem skrbeti za reveže.“ Javno mnenje torej govori za samoupravo proti elementarnim neizgodbam. To načelo zagovarjajo najboljši sedanji veščaki na socialnem polju. In ravno vsled tega so ljudski zastopniki v deželnih zborih avstrijskih zagovarjali to jedino pravo načelo ter predlagali, naj se v posameznih deželah ustanové javne, to je, deželne zavarovalnice.

Z deželnimi zavarovalnicami so se pečali skoro že vsi deželni zbori avstrijski. Tako se je koroški dež. zbor pred nekaterimi leti izrekel za ustanovitev deželne prisilne zavarovalnice po načelu vzajemnosti, ker je kulturnega pomena za deželo, ter naročil dež. odboru, da vloži prošnjo na vlado za enak zakon.

Na Gor. Avstrijskem imajo, kakor sem že omenil, od l. 1811 deželne zavarovalnice z neobligatornim zavarovanjem proti požaru. L. 1889 pa je dež. kulturni svet v obširnem poročilu nasvetoval deželnemu odboru, naj bi vlada predložila zakon o prisilnem zavarovanju, in dežela naj ustanovi tako zavarovalnico.

Na Solnograškem imajo dež. vzajemno zavarovalnico od l. 1866; pozneje pa se je dež. zbor že načeloma izrekel za prisilno zavarovanje.

V moravskem dež. zboru so sprožili to idejo že l. 1884 in o njej že večkrat obravnavali.

Predarelski dež. odbor je l. 1886 predložil dež. zboru načrt zakona po vzgledu švicarskih prisilnih dež. zavarovalnic. Dež. zbor ga je vsprejel, toda vlada ga ni predložila v Najvišje potrjenje, ter je odgovorila, da po § 11. drž. osnovnega zakona z

dne 21. decembra 1867 drž. zak. št. 141 dež. zbor ni kompetenten sklepati tak zakon.

V šleskem deželnem zboru je pred leti sprožil vprašanje posl. Rohowsky ter omenil, da bi se že tedaj prihranilo pri premijah 148.000 gld., dasi je bilo zavarovanih le 60 odstotkov vseh posestnikov.

V češkem dež. zboru je dotični predlog stavil l. 1889 dr. Vašaty, toda iz gotovih vzrokov ga dež. maršal ni predložil za drugo branje. Mestna občina praška pa je l. 1865 na svoje troške ustanovila zavarovalnico, ki jako uspešno deluje. Koncem leta 1894 je imela zavarovanih v mestu poslopij za 97.719.000 gld.

Gališki dež. zbor je l. 1887 sklenil zakon za prisilno zavarovanje.

Nižeavstrijski dež. zbor se je bavil s tem vprašanjem, če se ne motim, dne 30. decembra 1891. l.

Najtemeljiteje pa se je bavil s tem vprašanjem štajerski dež. zbor. Že l. 1884 je v dež. zboru sprožil vprašanje dr. Wannisch. Dež. odbor je na to pričel priprave in v letnem poročilu za l. 1886/7 obširneje poroča. Zbor naroči odboru, naj v prih. zasedanju stavi predloge. Dež. odbor je sklical enako 10 veščakov, mej temi sta bila dva zastopnika dveh zasebnih zavarovalnic.

Enketa je določila najprvo glavna načela. Zavarovalnica bodi deželna, prisilna in z monopolom, imej davčno prostost, prednost premij pred javnimi davki, pobiranje premij pri davkarjih, gotove premije, katere dež. zbor po potrebi zniža ali zviša, kvalifikacija zavarovanih objektov, rezervni zaklad, pozavarovanje, prisilnost glede nepremičnin, izplačilo prave škode, sodelovanje občin itd. Za sestavo pravil je enketa izvolila pododsek, dež. odbor pa je ob enem pri okrajnih in občinskih odborih nabiral statistične podatke o požarih, škodah, vrednosti in številu zavarovanih poslopij itd. Značilno pri tem je, da sta zastopnika zasebnih zavarovalnic odpovedala sodelovanje, ker sta uvidela, da vprašanje dobiva konkretno obliko.

L. 1889 pa je dež. odbor dež. zboru predložil obširno motivno poročilo z načrtom zakona. — Po daljši razpravi je dež. zbor načelno sklenil 14. novembra 1889 dež. prisilno zavarovalnico z monopolom ter naročil deželnemu odboru, da načrt zakona predloži c. kr. vladi s prošnjo, da sestavi načrt zakona in v okviru tega drž. zakona naj potem dež. odbor predloži zopet načrt dež. zakona s potrebnimi premembami.

Ta predlog je bil vsprejet s 33 proti 12 glasovom. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. januarija.

Mladočehi in vlada. Vkljub mnogostranskemu prizadevanju ministerskega predsednika, spraviti Mladočeha z Nemci, vlada vendar vedno večja napetost v mladočehskem taboru. Nemci so odbili predlog Mladočehov glede uvedbe češkega jezika v vse javne urade in šole, vsled česar se pa prvim niso dovolile volilne skupine za deželni zbor. Akoravno pa bi se bili stranki sporazumeli v teh dveh točkah, bi Mladočehi stavili še vedno nove zahteve

in tako bi bilo še vedno jako daleč do sprave. Grof Badeni bi bil že takoj s početka lahko uvidel, da bode zaman vsako posredovanje. Poleg tega so pa mladočehski krogi našli zopet nov povod k strogi opoziciji. Jako neljub jim je namreč poziv sekcijskega načelnika Hartela v naučno ministerstvo, ker navstajajo vsled tega za njihove zahteve v šolskem oziru še večje zapreke.

V dalmatinskem deželnem zboru je v sobotni seji zahteval poslanec Biankini, naj se z ozirom na nezakonito vmešavanje vladnih organov v volitvene zadeve predlože verifikacijskemu odseku vsi volitve zadevajoči akti. Temu predlogu so odločno nasprotovali hrvatski oportunisti. Posl. Salvi je poudarjal, da je vsled vladnega pritiska največ trpela avtonomna laška stranka in izrazil začudenje, da se poslanec Biankini toliko pritožuje nad sistemom, ki je že dalje časa v navadi in kateremu je sam pritrldil povodom državnozbornskih volitev leta 1885. Konečno je izjavil, da se bode njegova stranka vedno potegovala za volilno svobodo, toda iz formalnih razlogov ne bode glasovala za Biankinijev predlog. Na to so se odobrile vse volitve, zoper katere ni bilo ugovorov.

Grof Badeni je dospel v ponedeljek popoldne v spremstvu finančnega ministra Bilinskega v Levov. Na kolodvoru so ga pričakovali vsi višji dostojanstveniki, na čelu jim cesarski namestnik marki Bacquehem. Ministerski predsednik ostane v Levovu do 31. t. m. in pričakuje se, da bode imel pri banketu, katerega priredi njemu na čast jeden galiških deželnih poslancev, daljši političen govor. Prihodnji teden se podasta oba ministra v Budimpešto, koder se zopet nadaljujejo posvetovanja gledé obnovitve pogodbe. Skoro gotovo bode skušal grcf Badeni s svojim govorom v Levovu pomiriti razburjene duhove v Galiciji.

Dunajske občinske volitve se po najnovejših trditvah na vsak način vršé v drugi polovici meseca februarja. To je potrdil v svojem govoru na liberalnem shodu, ki se je vršil v ponedeljek zvečer, tudi član sedanjega začasnega občinskega odbora, dr. Vogler, kakor tudi okrajni glavar dr. Friebeis v nekem dopisu na okrajne odbore, v katerem jih pozivlja, naj kar možno naglo dovršé potrebne priprave za volitve.

Ljudske šole na Ogerskem. Že večkrat se je pečala ogerska kauvinistična večina z idejo, kako bi podržavila ljudske šole, toda doslej ji je še vselej spodletelo, ker se je vlada ustrašila preogromnih stroškov. Toda sedaj bode moral finančni minister lepo molčati, ker so mažaroni z nova napeli vse sile in ne bodo poprej odjenjali, dokler ne izvršé svojega naklepa. To pa hočejo iz dvojnega vzroka. Prvič hočejo pomazariiti vse Nemažare, drugič pa, kar je njihov poglavitni namen, omejiti ali celo popolno odstraniti verski pouk na ljudskih šolah in zapreti vse zasebne, to je verske šole. Seveda bodo skušali prodreti s svojim načrtom le polagoma, da „preide ta ideja v meso in kri prebivalstva“, kakor sami tako radi poudarjajo. Katoliška ljudska stranka ima sedaj jako važno nalogo, da namreč združi vse ogerske katoličane in jim pojasni liberalno nakano.

Koburžan pri sv. Očetu. Razni liberalni listi so včeraj zagnali krik, da je bil bolgarski princ Ferdinand v ponedeljek zvečer v avdijenci pri sv.

Očetu in da je ta izjavil, da cerkev ne bo de stavila nikakih zaprek prestopu princa Borisa k pravoslavju, da pa je princ Ferdinand sam odgovoren za ta korak. To trditev odločno zavrača včerajšna „Agencia Stefani“. Omenjeni list namreč potrjuje, da je bil princ Ferdinand imenovan dan v avdijenci, ki je trajala tri četrt ure, dostavi pa, da je sv. Oče ustmeno potrdil svoj poprejšnji odgovor na to vprašanje, da cerkev ne more dovoliti v prestop k pravoslavju. Vsled tega je razvidno, da bo de storil Koburžan ta korak, za katerega se vrše mnogovrstne priprave, proti volji sv. Očeta.

Francoska vlada je zasledila nov škandal v finančnih zadevah. V letu 1887 se je ustanovila neka družba, ki je prevzela opijev monopol v Tonkingu. Takratni ustanovni kapital je znašal 1.200.000 frankov. Leta 1890 je pa prevzela država ta monopol v svojo upravo in sicer za svoto 4.400.000 frankov. Člani omenjene družbe so bili Saint Mathurins, Edwards in Donhoure, od katerih ni nobeden pripadal parlamentarnim krogom. Krivda zadene toraj le tisto vlado, ki je odkupila monopol za štirikrat večjo svoto, kakor pa je bil ustanovni kapital. Ker so pa v letu 1893 Franciji načelovali trije kabineti, namreč Ribot, Dupuy in Perier, se ne ve natančno, katero ministerstvo je bilo z imenovanim škandalom v zvezi, in se bodo vsled tega vršile dolgotrajne in zanimive preiskave. Pripomniti je tudi, da je bil član Ribotovega ministerstva tudi sedanji ministerski predsednik Bourgeois.

Cerkveni letopis.

Beatifikacija P. Teofila od Korte.

I z R i m a, 21. januarija.
(Konec.)

Bilo je poldan, ko je bil ta del slovesnosti končan, drugi del pa je imel slediti popoldne ob štirih. Ker je samostan sv. Antona precej oddaljen od cerkve sv. Petra, peš hoditi dobro uro, in bi bilo zaradi tega mudivno in težavno, da bi se tje k obedu podali, je tudi zato potrebno in primerno skrbel preč. P. postulator ter nam frančiškanom priredil prijazni obed na — krovu bazilike sv. Petra. To se bo de marsikomu čudno in neverjetno zdelo, in zato naj opomnim, da na ravnem krovu bazilike so postavljena stanovanja in delavnice čuvajev in raznih rokodelcev, ki so pri velikanski baziliki vedno potrebni za marsikatero popravilo. Če prideš tje gori, zdi se ti, kakor da bi prišel v kako novo majhno mesto ali trg, mnogo manjših kupol se vzdiguje okolu velike kupole in med njimi so razpostavljena ona poslopja, pri katerih vse potrebno za stanovanja nahajaš, pa tudi vodnjaka tu ne manjka. V jednom teh stanovanj je bila pripravljena okrašena obednica za 35 oseb. Zasedli smo določene sedeže in mej živahnim bratovskim pogovorom smo obedovali. Tudi napitnic ni manjkalo. Najprvo se je prečastiti naš generalni minister, P. Alojzij iz Parme, spominjal dnevene slavnosti, pri kateri je bila nova prelepa cvetka zasajena v cvetlični vrt serafinskega sv. Frančiška ter je vse omizje nazval, ž njim se združiti v trikratni „Evviva - Živijo“ svetemu očetu Leonu XIII., posebnemu pokrovitelju frančiškanskega reda; napil je potem navzočima škofoma našega reda, msgr. Putrone in Milani, in vesoljnemu redu, kateri napitnici so jednako odmevali živahni „Evviva in Živijo“. Preč. P. general definitor Ciprijan Verdijani je nazdravil preč. P. generalu, P. Kandidu in vsem navzočim, kar je veselo omizje radostno spremljevalo. Po kratkem veselo prijaznem obedu na 120 metrov visokem krovu bazilike sv. Petra, kateri bo de celo življenje v živem spominu ostal vsem, ki smo se ga udeležili, se je vesela družba sprehajala po krovu ter vživala krasni pogled na Rim in njega okolico. Nekateri so se podali v glavno kupolo, katera je od tod še 94 metrov visoka, ter tudi splezali v „jabolko“, ki je tako prostorno, da vsprejme 16 oseb v svojo votlino.

Tako nam je čas hitro potekel in podali smo se zopet v dvorsko kapelo, kjer se je imel vršiti drugi del slavnosti. Množica je bila še večja, nego zjutraj, glava je bila pri glavi in tudi lože, katerih je v dotični dvorani 20, so bile do zadnjega prostora napolnjene. Zlasti je bilo mnogo rimskega plemstva obojega spola in tujcev iz raznih krajev, ki so imeli v ložah svoje odločene prostore, na katerih so željno pričakovali trenutka, da zagledajo sv. očeta Leona XIII., kateri ima priti, da počasti novega proglašene svetnika. Najedenkrat utihne poluglasno govorjenje, ker pri glavnih vratih se je

prikazal sprevod, ki je svetega očeta spremljal v dvorano; ali ta tihota je v hipu prenehala, ko je prvi ugledal še od daleč namestnika Kristusovega, katerega so sedečega na papeževem stolu „sedia gestatoria“ v slavnostnem sprevodu ponesli v dvorano: jeden klic: „evviva il papa, evviva il nostro re“ — „živijo papež, živijo naš kralj“ elektriziral je vse navzoče in tisočerni „evviva“, med katerimi ni zaostal krepko doneči slovenski „živijo“, je začel odmevati v dvorani; neštevilni beli robci so plapolali v zraku, vsaki, kakor je vedel in znal, pozdravil je ljubljene svetega očeta. Vse oči so bile obrnjene v veličastnega starčka, kateri je očitno ginjen obračal svoje oči proti nebu ter z jedno roko neprenehoma blagoslavljal pozdravljajočo ga množico, z drugo pa si zaporedoma otrinja oči, iz katerih so priigrale solze radosti, koje zamore vživati oče, tako živahno in polno ljubezni pozdravljen od svojih zvestih otrok. Pred klečalnikom sveti oče stopi iz sedeža, poklekne in v pobožno molitev utopljen počasti blaženega Teofila.

Molili smo potem skupni sveti rožni venec, med katerim je zopet P. postulator delil jednaka darila, kakor zjutraj. Izpostavljeno je bilo potem presveto Rešnje Telo, katero je sveti oče incenziral v znojju oltarja; zapeli so potem „Tantum ergo“ in „Genitori“ in po zopetni incenzaciji je pontifikant podelil blagoslov z Najsvetejšim.

Zdaj se poda preč. general minister, spremljan od preč. P. general prokuratorja, Rafaela od Aurelijaka in P. Kandida k svetemu očetu, da se mu ponižno zahvalijo za veliko milost in čast, skazano redu svetega Frančiška, ter mu poklonijo pri jednaki priložnosti navadne darove, namreč: veliki cvetlični šopek, bogati relikviarium blaženega Teofila in krasno vezano knjigo s podobo blaženega. Sv. oče so se ljubezljivo ž njimi pogovarjali in mej drugimi opomnili, da je to peta prilika, da so redovnika sv. Frančiška razglasili mej svetnike ali blažene. General minister spoštljivo izrazi željo, da bi se to še mnogokrati zgodilo, in Leon XIII. šaljivo pristavi, da imajo po prerokovanju „fratra Antona“ samo še dve leti živeti!

Ko so svetemu očetu nogo poljubili, so sv. oče sedli zopet na stol in spremljani od kardinalov, škofov, duhovstva in svojih dvornikov, nazdravljani z neštevilnimi „evviva in živijo“ so zapustili dvorano ter se podali v svoja privatna stanovanja, in konec je bil krasne slovesnosti, katere spomin mi ostane neizbrisljiv.

Naj h sklepu še pojasnim izraz svetega očeta gledé prerokovanja „fratra Antona“. Ta „frater Anton“ bil je lajik našega reda, človek priprostega in svetega življenja, vratar in nabiratelj milodarov, ali „kolekturant“ v frančiškanskem samostanu „SS. Quaranta“ v Rimu. Nekega dne je prišel, pobiraje darove, v gostilno, kjer so ga nekateri navzoči pivci šaljivo vprašali, koliko let bo po njegovih mislih papež Pij IX. živel? Brat Anton brez pomislika odgovori, da bo de doživel najmanj trideseto leto svojega papeštva, in tako se je tudi vresničilo. Ko je potem Leon XIII. zasedel stol sv. Petra in je bil že takrat v visoki starosti, se je zopet pripetilo, da frater Anton naleti na ravno tisto družbo, in ko ga šaljivo vprašajo, kaj da o sedanjem papežu meni, koliko časa bo de vladal, je ravno tako priprosto odgovoril, da najmanj devetnajst let. To prerokovanje priprostega brata frančiškana je prišlo do ušes svetega očeta in od tod gori omenjeni odgovor. — Vsegamogočni naj nam v svoji milosti ohrani sv. očeta Leona ne samo dve, marveč še mnogo let! Fiat!

P. C. L.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. januarija.

(Iz Slavine) 28. jan.: Zmrznil je zvečer na sv. Janeza Zlatoustu Martin Bergoč iz Koč star 48 let. Pa je v resnici bilo mraz in ostra burja je piskala, ko se je nesrečnej vračal iz Divače, kjer je bil sejem. Mahnila sta jo z nekim Slavincem kar po bližnjici čez Loko. Že sta prišla v Ravnik, slavinske senožeti, dobro uro še do doma, ko je Martin Bergoč tako onemogel, da ni mogel naprej. Hotel se je nekoliko odpočiti. Njegov tovariš iz Slavine ga ni čakal, pustil ga je, naj se — odpočije, in šel sam naprej. In ko je prišel domu, si ni nič delal težke vesti zato. Povedal je sicer doma, da ga je pustil, pa rekel, da bo že prišel, ko se odpočije. Vsak pameten človek bi si bil moral misliti — kako se bo odpočil. In kako se je? Po isti poti sta šla tudi

dva Selčana iz sejma in reveža dobila vsega trdega. Nekaj časa sta ga nesla. Pa kmalu spoznata, da tako ne pojde, da bosta še onadva ostala. Kaj storita? Sledeta svoje suknje in reveža dobro zavijeta, potem pa se spustita v tek proti Slavini. Vsa mokra in razbeljena prisopihata, skličeta ljudi in naprežejo voz in — hitro nazaj. Še ga dobijo živega in ga peljejo naravnost domu v Koče. Se je dihal doma. Pa je cela vas skupaj letela in to vam je bilo svetovalcev, zlasti svetoval, kako naj delajo ž njim! Drgnili so ga (baje na gorkem) in drgnili, da so mu odrli kožo. Živel je še dve uri doma, — da bi bilo treba iti po duhovna in zdravnika, spomnili so se šele, ko je izdihnil dušo. — Popisal sem vso to zgodbo tako natanko zato, ker kaže res požrtvovalno ljubezen do bližnjega, pa tudi nje nasprotno stran, — in pa, kar opominja, da bi se vender že ljudje naučili, kako treba ravnati s takimi nesrečneži, in ne puščati preveč žensk blizu, ki vsaka če bolje vedeti, pa na napravi le še večjo zmešnjavo.

(Iz Postojine) 27. jan. Koj, ko sem ga čital, sem vedel, da ne bo de po volji našim glavam oni dopis v „Slovenec“ št. 19. Posebno oče župan so baje močno hudi, da se upa kdo nad njih slavno „županstvo“. Da jih nekoliko potolažimo, dajmo resnici čast in popravimo ono vest, da so peljali 23. t. m. umrlega A. K. brez rakve skozi trg v mrtvašnico. Dopisnik je sicer opravičeno sklepal, da je bilo tako, a vendar celo stvar poročal s pristavkom: — kakor sklepam —. Zdela se mu je nezaslišana. A. K. je ležal toraj v rakvi pripravljeni nalašč zato — za kar pa oni dopisnik pod častno besedo ni vedel —, da preneso v mrtvašnico kakkega ponesrečenca ali koga, ki ne sme ležati doma na mrliskem odru. Toda onega reveža niso nesli, temveč peljali samotěž, brez duhovnika, brez zvonjenja in brez križa, da se lahko vkljub onemu popravku reče: kakor konjaš mrho. Tako ravnanje so po pravici obsojali vsi, ki še niso izgubili čuta za dostojnost človeško. Njim v čast bodi tu povedano, da tudi mnogi „naprednjaki“. A glej čuda. Ko je pa oni dopis dal duška splošni nevolji, tedaj je pa nastala ne mala jeza v naprednem taboru, menda zato, ker ga je prinesel „Slovenec“ in ne „Narod“ in ker ga je pisal baje g. kapelan. Ta jeza zadeva še celo tistega, ki baje kapelanu take in enake slavne in neslavne čine naših naprednjakov „na nos nosi“. To je značilno za naše „prvake“. Toraj resnica neha biti resnica, če ti jo pove človek, katerega šteješ med svoje politične nasprotnike. Jeli to naprednjaška značajnost?

(Iz Senožeč) se nam 25. t. m. poroča, da je imel zjutranji poštni vlak proti Trstu v Št. Petru nesrečo, a tudi veliko srečo. Ko je jel vlak iz kolodvora proti Divači že dobro teči, je jelo pod četrtim vozom strašansko pokati ter se je voz na levo stran jel nagnevati. Na to se je čul glas nesreče iz lokomotive, na kolodvoru stoječe; vlak se ustavi in kmalu se je odtrgal tretji voz, v katerem je bilo deset mož in jedna ženska, od glavnega vlaka ter se zvrnil čez dva tira; to je bila sreča, da je ta voz na kolesih slonil. Popotniki so vpili na pomoč in so se, ko so se jim vrata odprla, ven zdrsnili v velikem strahu, a brez vsakateri poškodbe. Sreča velika, da se je nesreča še pravočasno zapazila ter vlak ustavil, sicer bi bili popotniki, kojih je bilo v zadnjih štirih vagonih mnogo, z narobe obrnjenimi vagoni pomečkani. Kako da so prišli zadnji trije vagoni iz pravega na napačni tir, je še uganjka; sumi se, da je ta nesreča - sreče kriv poštni pismo- noša, koji je peljal poštno „karjolo“ mimo menjalne oble in jo je s svojim dvokolesnikom odmaknil in menjalnik s tem predručil in tako krenil zadnje vagoni na napačni tir.

(Izžrebani porotniki) za prve letošnje porotne obravnave, ki se prično 24. februarja t. l. v Ljubljani: Ahtschin Albin star., ključavničarski mojster in hišni posestnik v Ljubljani; Bahovec Jos., molar in hišni posestnik v Ljubljani; Breskvar Franc, knjigovez v Ljubljani; Čuden Franc, urar in trgovec z galanterijskim blagom v Ljubljani; Černe Franc, posestnik v Kozarjih pri Ljubljani; Drašček Anton, hišni posestnik, krčmar in trgovec z lesom v Vodmatu; Eberl Adolf, pleskar v Ljubljani; Eggenberger Vincenc, magister farmacije in hišni posestnik v Ljubljani; Fischer Franc, hišni posestnik v Kamniku; Gerber Josip, knjigovez in hišni posestnik v Ljubljani; Jamšek Janez, trgovski poslovođa, krčmar in hišni posestnik v Ljubljani; Jeglič Jožef, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Jare Franc, posestnik zemljišč v Medvodah; Kopač Janez, mesar

krčmar in hišni posestnik v Ljubljani; Kozak Miha, mesar in hišni posestnik v Ljubljani; Kozler Janez, hišni posestnik v Ljubljani; Kavčič Janez, posestnik zemljišč v Medvodah; Kovač Franc, krčmar in posestnik zemljišč v Tacnu; baron Lazzarini Henrik, graščak v Smledniku; Mahr Arthur, zasebni učitelj v Ljubljani; Mally Francišek, hišni posestnik v Ljubljani; Martinčič Jakob, klučarski mojster in hišni posestnik v Ljubljani; Mejač Janez, trgovec v Ljubljani; Minatti Alojzij, trgovec in hišni posestnik na Studencu; Pauer Friderik, pekovski mojster, moker in hišni posestnik v Ljubljani; Peterca Jan., trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Pock Jožef, klobučar in hišni posestnik v Ljubljani; Presker Anton, krojaški mojster v Ljubljani; Putrich Anton, gostilničar in hišni posestnik v Ljubljani; Pirc Cir., posestnik barvarije v Kranji; Pogačnik Alojzij, trg. in posestnik v Cerknici; Tenente Rudolf, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Urbanc Feliks, trgovec v Ljubljani; Zajec Alojzij, gostilničar in hišni pos. v Ljubljani; Zeschko Guido, zavarovalni zastopnik in hišni posestnik v Ljubljani; Žitnik Jernej, čevlj. mojster in hišni pos. v Ljubljani. — Namestniki so: Bernik Mat., prodajalec lesnin; Gerbic Franc, učitelj glasbe; Kremžar Ant., hiš. posestnik; Kunstelj Franc, mesar in hiš. pos.; Lilleg Alojzij, knjigovodja; Raunicher Jožef, čevlj. mojster; Schuster Franc, hišni posestnik; Vesel Andrej, trg. in hišni posestnik; Zelenka Edv., trg. pomočnik; vsi v Ljubljani.

(Salezijanski sotrudniki ali sodelavci), pobožna družba ali nekaka bratovščina, so poklicani, da povspešujejo don Boskova dela. Ti so sploh dobri kristijani obeh spolov, vsakega stanu, kateri v krogu svoje družine živeti in sredi sveta duh »pobožne družbe salezijanske« ohranijo, ter ji z moralnimi in fizičnimi pripomočki pomagajo, da dosega svoj glavni namen, namreč, krščansko vzgojo uboge in zapuščene mladine. Don Bosko je društvo za duhovne in neduhovne, kateri so mu mogli že v začetku veliko pomagati, zato ustanovil, da bi pomnožil število tistih, ki mu morejo pomagati, da bi okrožje njih delavnosti razširil in blagor duš pospešil. Izdal je malo postav, katero je bil predložil sv. Očetu Piju IX., ki so jo z dekretom 9. majnika 1876. potrdili ter novemu društvu podarili mnogo duhovnih milostij in veliko odpustkov. Pij IX. so celo hoteli, da se piše njihovo ime na čelu kazala sodelavcev, spodbujevali so kardinale in škofe, naj se zapišejo in v zaupnem govoru so rekli nekoč: »Salezijanski sodelavci so odločeni veliko dovrševati v Cerkvi in družbenem življenju. Njih delovanje meri zlasti na izobrazbo in podporo mladini, s časom jih bodo visoko cenili, in jaz menim, da ne bom videl samo družin, ampak cele vasi in mesta, ki se bodo pridružili temu društvu. Zato tako zelo ljubim njegove sodelavce in jim vedno zadovoljnost rad skazujem.«

In Leon XIII. brž ko so bili povzdignjeni na prestol, blagovolili so salezijanski sodelavec postati, kakor so bili Pij IX., in rekli so: »Jaz nočem biti samo kot sotrudnik zapisan, temuč hočem biti res prvi delavec.« Nekoč so rekli don Bosku: »Kolikorkrat govorite s sotrudniki, jim recite, da jih prav iz srca blagoslovjam, kajti njih delovanje je, mladino pogube reševati, in samo jednega mišljenja morajo vsi biti, nji pomagati, da se v duhu svetega Franciška Salezija vse dobro povspešuje.« — Tudi don Bosko, ki je s svojim bistrim očesom pregledal človeško revščino in tudi prihodnost, je videl v ustanovitvi družbe salezijanskih sodelavcev delo za obranjenje in obnovev družbe, katero (delo) se bode razširilo po vsem svetu.

Imel je tudi navado reči: Če bodo škofje in duhovni spoznali, kako mogočno pomoč morejo imeti pri vsakem dobrem in velikem delu po tej družbi salezijanskih sodelavcev, se bodo potrudili jo v svojih škofijah in župnijah ustanoviti. Prišel bode čas, ko bode dober katolik in salezijanski sotrudnik istega pomena.

(Zdravje v Ljubljani) od 19. do 25. januarja: Novorojencev bilo je 10. Umrlo jih je 25; mej njimi za ošpicami 2, za vratico (davico) 3, za jetiko 6, za vnetjem sopilnih organov 2, vsled starostne oslabelosti 4, za različnimi boleznimi 8; mej njimi

bilo je tujcev 2, iz zavodov 3. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za ošpicami 7, za škarlatico 3, za vratico 7.

(Razpisane službe.) Pri tukajšnjem finančnem ravnateljstvu je namestiti mesto konceptnega praktika z adjutom 500 glđ. — Na štirirazredni ljudski dekliški šoli v Kočevju je do 20. februarja razpisano tretje učno mesto z dohodki četrtega plačilnega razreda. Prošnje je vložiti pri okrajnem šolskem svetu v Kočevju. — Na tržaški cesti je popolniti mesto cestarja z mesečno plačo 18 gold. Prošnje je doposlati do 26. febr. c. kr. deželni vladi.

(Slovani v istrskem deželnem zboru.) Hrvatski in slovenski poslanci so ostavili Poreč. Ali pa se povrnejo zopet na ognjena tla poreška?! — s tem vprašanjem se ni bavil dosedaj še nikdo v nasprotnih listih. Kolikor jih je italijansko-radikalne barve, piše „Edinost“, živeti v trdni veri, da njim samim ni treba spoštovati avstrijske ustave in avstrijskih zakonov, jim je seveda vse jedno, ali je večina zastopana v deželnem zboru istrskem ali ne; in kar je indiferentno italijanskemu radikalizmu, za to se še nikdar niso ogrevali konservativci. Ali nekdo drugi je tu, kojega bi moralo jako brigati vprašanje: ali se povrnejo hrvatski in slovenski poslanci v Poreč ali ne!! Kajti ako se ne povrnejo, je vladi dolžnost, sveta dolžnost, da nastopi proti onim, ki so imenovane poslance s svojim — afričanskim postopanjem izgnali iz Poreča, kamor jih je poslal narod, da zastopajo njegove koristi. Označeni dolžnosti se ne more izogniti slavna vlada, kajti, razlogi, ki so primorali naše poslance, da so obrnili hrbet dvorani sv. Frančiška v Poreču, so pretehtni in odločilni ne le v pogledu na narodni program primorskih Slovanov, ampak tudi v pogledu na politiško moralo, da niti ne govorimo o zakonu. Ali more vlada molčati, kadar se teptajo v blato zakoni politiške morale; ali more molčati slavna vlada, ako čini, ki imajo na sebi pečat gole politiške nemoralnosti v najodurniši obliki, zastrupljajo javno življenje?! Ne more molčati. Preziranje npravstvenosti v človeški družbi je že strmoglavilo mnogokoj mogočno državo; istotako mora preziranje zakonov politiške morale okužiti politiški vzduh, tako, da v njem mora zamreti zmisel ljudstva o tem, kar je pravo in kar ni pravo. Ljudstvo, zlasti ono, ki se okorišča ob javni in splošni nesreči, mora slednjič zgubiti vsako trezno poštenje gledé na meje, do katerih sme sezati politiška in narodna borba. Gospôda v nasprotnem taboru so že srečno dospeli do te kritične točke in zato se jim ne čudimo ni malo, da jih prav čisto nič ne briga vprašanje: ali se povrnejo naši poslanci v Poreč ali ne? Čuditi bi se pa morali, čudom čuditi, ako bi videli, da je tudi visoka vlada indiferentna nasproti temu vprašanju. Pogibeljno je, ako so v jednom delu prebivalstva izgubili vsako mero, ali posledica temu na drugi strani utegne postati naravnost usodepolna. Gospôda pri vladi vedó, da dve tretjini prebivalstva v Istri je slovanskega rodu in kakor pametni možje in dobri Avstrijci si lahko računajo na prstih, kako nevarno bi bilo v pokrajini, ki je po svoji zemlepisni legi izpostavljena evropskim viharjem, ako bi večina prebivalstva zgubila vero v svojo bodočnost, ako bi zgubilo vero v moč in dobro voljo onih, kojim bi bila dolžnost ščititi zakon in z zakonom vsakogar, ki se je postavil pod varstvo istega zakona. Preobjestnost je pogibeljna, tudi če se je prijela le manjšina, ali stokrat nevarnejše je, ako sta se obup in fanatizem polastila večine tam, kjer bi trebali nepretržno plapolajočega patrijotizma. — V Istri treba temeljnih prememb v vladnem sestavu, ako hoče vlada, da se zadovoljnost in plodonosno delo vrnete v deželo.

(Iz Buzeta) dne 27. prosinca: Burja se zopet oglašja in ljudje imajo pred njo skoraj tak strah, kot pred potresom. Pa res pridejo mravljinci, če človek pomisli, da bode tudi ta taka, kot je bila pred 14 dnem. Velikonočni potres — v malem! Bučalo je in se treslo. Dimniki so padali in podirale se strehe. Prizanašala ni burja nikomur. Osobito so ponesrečili tu bivaajoči Kranjci. Jeden je šel na stacijo, blizu nje ga je dohitela burja, nesla ga po zraku kakih 40 korakov nazaj, vrgla na lepem

na tla in mu zlomila nogo. Drugemu Kranjcu je odnesla kuhinjo, tretjemu odkrila vso streho. Našemu poljedelcu pa je vzela vso najboljšo zemljo, in jo nesla za kake planke ali pa na cesto, po kateri se je hodilo po mehkeji zemlji, kot pri Vas po novopadlem snegu. Zrak je bil napolnjen dima in vsakdo je rekel, da v bližnji vasi gori. Ognja sicer nismo videli — ker je tudi vas za gorami. Ljudje so pa že pripovedovali, koliko kmetov je pogorelo. A v našo občno zadovoljnost na jedne strani, pa tudi našo žalost na drugej smo zvedeli pozneje, da je le burja na tak silovit način nosila zemljo čez grm in strm. Kedo bi se je torej ne bal sedaj? — Komaj je malo ponehala prejšnja burja — spomnili so se že Buzečani, da bi bilo dobro dobiti kaj denarja od okoličanov. Priredili so ples. Vabila samo taljanska, torej samo za Buzečane. Umevno, da ne bi bilo okoličanov, ako bi bila kaka navadna veselica. Ali ples?! Prišli so tudi Hrvati. A Italjan in Hrvat pod jedno streho — oprostite — kot pes in mačka. Nekaj časa so plesali — a potem se stekli. „Fora gli Ščavi, fora gli Croati“ se je čulo in metali so kozarce, stole, kamenje za Hrvati. Taka je buzetska hvaležnost nasproti okoličanom, ki so jim prinesli desetice! Drugi dan je bil „blau Montag“ za Buzečane. Pili so zopet celi dan in z izzivajočimi pesmami se nautuševali per la patria dei Bossetti. Zvečer so prišli razbijat na vrata vseh treh tu bivaajočih duhovnikov — češ pokažimo tudi njim, da smo Italijani gospodarji v Buzetu. — Pili so — a bili lačni — so menda tudi večerjati hoteli pri Hrvatih — a posrečilo se jim ni. — Zadnje nedeljo pa smo bili menda najsrečnejši ljudje v Istri — in Bog ve še kje. Došel je in — brez dovoljenja našega županstva — dokazoval neki tujec lahkovernim ljudem, kako zamore on z neko tvarino ozdraviti vsako bolezen. Govoril je na dolgo in široko. Ljudje so kupovali. A dosedaj se še nobeden ni javil, ki bi se dobrotniku zahvalil za ozdravljenje. Čudno je, zakaj si je odbral ravno Buzet in njega okolico za svoj delokrog, kjer so ljudje v obče zdravi in čvrsti. Bi li ne mogel bolje poskrbeti za svojo slavo — pa tudi za svoj žep — ako bi šel v kako veliko mesto, kjer se dobi toliko neozdravljivih bolezni? Kakor se čuje, bodo sleparja tožili in izročili pravici. Da bi le res kaj bilo! — Toliko o naših razmerah do sedaj. Upam, da te malenkostne novice ne bodo razburile nobenega naših Buzečanov, kot se je to dogodilo z dopisom priobčenim v Vašem cenjenem listu okoli 21. decembra l. l. Dobili so list od neke strani — če so vaši naročniki, me veseli — in potem zabavljali o dopisu. Vedo pa naj, da je vest onega, ki piše te vrstice, popolnoma mirna, kajti vsaka besedica v prejšnjih in današnjem dopisu je le gola resnica.

(Iz Prage) 26. jan. Iz deželnega zbora bodem omenil samo dr. Bareutherjev predlog, da se prekličejo Thunovi oklici iz 7. sept. 1895 (zastran uradnikov in učiteljev, kojim bi se tem potom vzela pravica izražati svoje mnenje). Mož je napadal grofa Thuna ter mu očital, da je bil sovražen Nemcem. Rekel je: Grof Thun je bil jeden onih stebrov, ki so podpirali Nemcem sovražni zistem grofa Taaffeja, in: nikoli ne bomo pozabili, da je bil razpuščen po njegovem posredovanju mestni zastop v Liberecu in da so bili odlični volilec izbačeni iz volilne liste. To-le naj zastopi, kdor more! Mladočehom ni bil Thun po volji, nemškimi nacionalcem tudi ne. Dobro, da je prosil sam za ostavko, drugače bi mu bilo gotovo gorje. — Pismonoša Hrdina se je vrnil in se sam naznanil. Revež se je potikal v družbi dveh harfenistinj po Dunaju, Pešti in ko je prihranil 9 glđ., vrnil se je. Na policijskem uradu je rekel, da je izgubil denarni pismi in pobegnil, ker se je bal. Popred je pa ponaredil podpisa na recepkih. — V Korlisovu je izvoljen županom neki Samač, ki županuje že 50 let. Vsak nima take časti. — V Mostu se je začela zemlja zopet vdirati, videlo se bode, kako bo naprej. — Magistratni uradnik Hroznotinsky se je ustrelil. Čudno je, da si jemljejo ti uradniki drug za drugim življenje.

Društva.

(Vabilo k dramatični predstavi) katero priredi katoliško delavsko društvo v Zagorju

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

v nedeljo dne 2. februarja v svojih društvenih prostorih. „Lepa Zora“. Carobna igra v štirih dejanjih. — Začetek točno ob 5. uri popoldne. — Vstopnina za ude 10 kr., za neude 20 kr. — K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

(Gasilno društvo v Gorjah) vabi na veselico, katero napravi dne 2. februarja ob 3. pop. v gostilni pri Repečniku v Sp. Gorjah.

(„Leposlovno bralno društvo“ pri Maloj nedelji) bode imelo v nedeljo, t. j. dne 9. svečana v šoli svoj redni občni zbor s sledečim vsporedom: 1. Pozdrav g. predsednika. 2. Poročilo g. tajnika. 3. Volitev novega odbora. 4. Vstop v društvo in vplačevanje udov. 5. Razni nasveti. — Začetek ob 1/4. uri popoldne. — K zborovanju vabi vsakega odbor.

Telegrami.

Gorica, 28. januarja. (Deželni zbor.) Vladni zastopnik je odgovarjal na interpelacijo poslancev Grča in Rojic glede odredb političnega oblastva povodom izleta nekega slovenskega društva v Gorico. Slovenski poslanci so izročili tri interpelacije, in sicer glede slovenske šole v Gorici, glede vravnave reke Ljah in glede jezikovnih razmer pri sodiščih. Italijanski poslanec Lovisani je interpeloval radi dvojezičnih napisov pri sodiščih v Tržiču in Korminu.

Dunaj, 28. januarja. Šolski odsek nižje-avstrijskega deželnega zbora je s 7 proti 5 glasovom odklonil prehod v podrobno razpravo o vladni predlogi glede uvedbe veronauka na višji realki.

Dunaj, 28. januarja. (Deželni zbor.) Posl. Lueger interpeluje ces. namestnika, je li voljan, naznaniti termin za občinske volitve in odrediti, da se dotični uradni razglas objavi v časopisih v teku 24 ur.

Dunaj, 28. januarja. Ghalib-Bey, turški poslanik na dunajskem dvoru, je izročil danes opoldne cesarju svoje odzovno pismo.

Praga, 28. januarja. Pri današnji dopolnilni volitvi deželnozbornskega poslanca za Šmihov je bil izvoljen Mladoček dr. Koldinski s 737 od 1093 oddanih glasov.

Brno, 28. januarja. Danes se je preklicala prepoved, ki je določevala, da vojaki ne smejo obiskovati češkega društvenega doma.

Brno, 28. januarja. (Deželni zbor.) V današnji seji je predložil deželni odbor poročilo glede slavnosti petdesetletnice cesarjevega vladanja s predlogom, naj se v trajni spomin na to slavnost ustanovi hiralnica za 200 oseb.

Levov, 28. januarja. Danes priredi mestno zastopstvo na čast ministerskega predsednika in finančnega ministra slavnosten banket v mestni dvorani.

Budimpešta, 2. januarja. Ministerski predsednik grof Badeni, dalje ministri Bilinski, Glanz in Ledebur dospejo 2. februarja v Budimpešto, koder se nadaljujejo posveto- vanja glede obnovitve pogodbe.

Rim, 28. januarja. Po poročilu „Tribune“ so izgubili Šoanci pri Makalle 1500 mož.

Rim, 28. januarja. Princ Ferdinand odpotuje danes zvečer v Sredec.

Pariz, 28. januarja. Generala Saussier in Boisdoffre ter admiral Gervais bodo zastopali Francijo v Moskavi pri carjevem kronanju.

Pariz, 28. januarja. Ministerski svet je sklenil objaviti pogodbo z Madagaskarjem in o tem obvestiti tudi zunanje države. Za zastopstvo Francije povodom kronanja ruskega carja 12. maja t. l. se bode zahteval kredit v znesku 975.000 frankov.

London, 28. januarja. „Reuters-Office“ se poroča iz Carigrada, da si je vlada izposodila iz bančne blagajne 120.000 frankov v pokritje nujnih potrebščin. Dalje je vlada dovolila, da se razdele mej vojake že več let v skladišču se nahajajoče Mauser-jeve puške.

Washington, 28. januarja. Reprezentantna zbornica je vsprejela resolucijo glede Armenije, katero je sklenil senat.

Umrli so:

26. januarja. Terezija Kokalj, mizarja hči, 3 mesece, Opekarska cesta 8, bronchial catarrh. — Vincenc Noll, c. in kr. umir. stotnik-računovodja, 58 let Študentske ulice 2, paralysis pulm.

V otroški bolnišnici:

26. januarja. Pavel Pire, kajzarjev sin, 10 mesecev, božjast. — Katarina Tomšič, gozdnega čuvaja hči, 15 mesecev, bronchitis chron.

27. januarja. Lucija Favornik, delavčeva hči, 2 leti, jetika.

Tuji.

25. januarja.

Pri **Slonu**: Schneider, Berger, Gessner, Epstein, Bing, Kruss z Dunaja. — Leitner iz Lienca. — Schapper iz Lipsije. — Burger iz Postojine. — Strasser iz Inomosta. — Effenberger iz Sežane. — Kohorn in Toplie. — Parižek iz Prage. — Nasky, Bratanitz iz Celja.

Pri **Maliču**: Perlinger, Manuell, Gorka, Schwanda, Kellermann, Reich, Kohn, Ligna, Dintl, Schacherl z Dunaja. — Sbil iz Mokronoga. — Schweiger iz Litomislja. — Treo iz Postojine.

Pri **Lloyd**: Schelander iz Gradca.

Pri **Juznem kotodvoru**: Keniksfeld z Dunaja. — Frank z Raketa.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm
28	9. zvečer	753.0	-6.2	sl. vzh.	oblačno	
29	7. jutraj	752.6	-12.0	sr. jvzh.	jasno	0.0
	2. popol.	751.9	-3.1	sl. vsvzh.	"	

Srednja večerajna temperatura -5.7°, in za 3.8 pod normalom.

Eksekutivne dražbe.

Mihe Franka iz Bitinj zemljišče (1660 gld.) dne 21. febr. in 23. marca v Ilir. Bistrici.

Konrad Hopferwieser-jev c. kr. priv. zavod za izdelovanje orgelj v Gradcu, Lendplatz 27,

se priporoča v izdelovanje novih orgelj v poljubni velikosti (s patentovano tipalno registraturo), pa tudi v prenavljanja in popravljanja starih orgelj.

Ker sem se strokovno izveščal v največjih in najslovesnejših zavodih za izdelovanje orgelj v Nemčiji, kakor so: E. F. Walcker v Ludwigsburg-u, W. Sauer v Frankobrodu in F. G. Welgle v Stuttgart-u, torej morem takó gledé na umetniško izvršitev in trpežnost, kakor tudi gledé na uporabo najboljših priznanih novostij kar najboljše ustreči. — Priporočilna pisma so na razpologo. — Dolgoletno jamstvo, zmerne cene, poštna postrežba. 23 26-12

Dunajska borza.

Dne 29. januarja.			Dne 28. januarja.			Kreditne srečke, 100 gld.		
Skupni državni dolg v notah	100	gld. 65 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	150	gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	135	gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	95	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158	—	Avstrijskega rudičnega križa srečke, 10 gld.	18	50
Avstrijska zlata renta 4%	122	40	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	193	—	Rudolfove srečke, 10 gld.	23	50
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100	65	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98	50	Salmove srečke, 40 gld.	67	—
Ogerska zlata renta 4%	122	30	Tisinske srečke 4%, 100 gld.	141	50	St. Genois srečke, 40 gld.	72	—
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	—	Dunavske vravnave srečke 5%	128	50	Waldsteinove srečke, 20 gld.	52	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1020	—	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	105	50	Ljubljanske srečke	23	25
Kreditne delnice, 160 gld.	372	25	Posojilo goriskega mesta	112	—	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	172	75
London vista	121	25	4% kranjsko deželno posojilo	99	—	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3450	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59	30	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	25	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	470	—
50 mark	11	86	Priporočne obveznice državne železnice	223	—	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	107	75
50 frankov (napoleonador)	9	61 1/2	južne železnice 3%	169	55	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	63	—
Italijanski bankovci	44	20	južne železnice 5%	131	75	Montanska družba avstr. plan.	84	90
C. kr. cekini	5	70	dolenjskih železnice 4%	99	50	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	164	50
						Papirnih rubljev 100	125	75

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri šrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba „M E R C U R“ Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.